

Проповед 188

Исус Христос е близо

Прочит: Йоан 17, 1 - 11

Скъпи братя и сестри,

Чувствали ли сте се на гребена на вълната? Чувствали ли сте се така, като че ли няма никой и нищо, което да ви спре? Усещали ли сте благословието на Бога във всичко, което правите? Чувствали ли сте близостта на Исус във всяко решение, което сте взимали? Сигурно е имало такива моменти в живота ви. Сигурно сте се чувствали толкова близо до Бога, че моментните трудности са избледнявали и вие сте чувствали, че никой и нищо не може да застане между вас и Бога. За съжаление това състояние не продължава вечно и идва момент, в който не се чувстваме толкова близко до Бога. Тогава животът ни става сив и скучен, страшен и, може да се каже, дори безсмислен. Така изглеждаше и перспективата пред учениците, когато се разделяха с Исус Христос. Те се разделяха на два пъти с Него - първо преди отиването Му на кръста и после при Възнесението Му на небето. През тази седмица беше отбелязан празникът Възнесение Христово. Защо ние, християните, празнуваме Възнесението на Исус? Не би ли трябвало това да е тъжна дата за нас? На пръв поглед - да. Представете си какво би било Исус да е тук с нас и да можем да Го видим и да Го почувстваме физически. Затова и ние като учениците можем да си зададем въпроса: защо беше необходимо Той да си тръгне? Исус ни посочва основателни причини за своето тръгване. Първия път трябваше да си тръгне, защото го очакваше на Голгота грехът на целия свят, тръгна си защото трябваше да изработи спасение. Втория път Исус си тръгна, защото отново искаше да направи нещо за нас - да изпрати Светия си Дух. Важно е да знаем, че и двете събития, и двете заминавания на Исус бяха породени от грижата Му за нас. Когато Исус замина на небето, сигурно учениците се страхуваха от това, което предстои и не разбираха защо Исус ги изоставя. Възнесението беше още по страшно в светлината на това, което очакваше учениците - сами да станат свидетели за своя Бог до края на света. Едно шестгодишно момиченце отишло при своя дядо с молба: "Моля те, разкажи ми всичко за живота на Исус." След момент на размисъл, обаче, продължило: "Всъщност, ти не можеш да ми разкажеш всичко за живота на Господ Исус, защото ти самият не знаеш всичко." След като Неговият живот не е завършил и продължава, никой не знае всичко за живота на Исус. Ние не знаем всичко за живота на Исус, а след отиването Му от тази земя това става още по-трудно, защото не Го виждаме. Важно е да осъзнаваме, че това, което Исус ни е оставил като знание за Него, ни е напълно достатъчно. Ние не употребяваме дори това, което имаме. Освен това, важно е да осъзнаваме, че Исус не само ни е оставил достатъчно знание за Себе Си, а и продължава да се грижи за нас, въпреки че тази Негова грижа често не е видима. Не се съмнявайте обаче - Той не е престанал да го прави. В Неговата молитвата преди Той да се раздели със Своите ученици, очаквайки да поеме тежкия път към Голгота, ние можем да видим всичко това, можем да прочетем голямата Божия любов. Днес ще се спрем на първата част от тази молитва.

1. Молитвата. Молитвата на Исус, за която говорим, е отправена към Неговия Отец непосредствено преди залавянето Му от първосвещениците и изпращането Му на Голгота. Ако се замислим дори само за мястото на тази молитва в живота на Исус, можем да разберем много за това колко голяма е любовта на Спасителя. Молитвата е непосредствено преди залавянето на Исус. Ако се замислим за всичко онова, което Божият Син щеше да изстрада - и мъката, и болката, и разсъждаваме от наша човешка гледна точка, можем да си зададем въпроса: Защо Исус не се моли Бог да облекчи страданията Му и да направи пътя Му до Голгота по-лесен? Това бихме направили ние, нали? Обаче Исус не е като нас. Отговорът се крие в онази често неразбираема за нас дума, думата любов. **"Това е Моята заповед: Да се обичате един друг, както Аз ви възлюбих. Никой няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си. Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, което ви заповядвам"** (Йоан 15:12 - 14). Исус описва голямата любов като това да дадеш живота си за приятелите си и ни нарича приятели. Това може да обясни молитвата на Исус в такъв момент. Това е нещо, което не бива да забравяме. В най-тежките моменти на земния си живот, Исус мислеше не за това как всичко да премине по-лесно, а за нас, хората. За кого и какво мислите вие, когато сте в затруднение? Исус мисли за нас, Исус иска да се грижи за нас, Исус иска да облекчи не своя живот, а нашето бъдеще. След като Исус надълго и нашироко е обяснил какво Го очаква, Той Се моли за Своите ученици, а това значи и за всички нас. Това трябва да е за нас модел за подражание. Да бъдем като Исус - не да поставяме на първо място себе си, а другите, не своите грижи, а грижите на тези, които се нуждаят от нас.

2. Светът. Исус знаеше, че ще ни остави в този свят и много добре осъзнаваше какъв е светът. Този свят, който Бог създаде съвършен, но който стана несъвършен, защото ние, хората, с греха и греховете си, сме оставили отпечатъка си върху него. Страшно е да оставиш децата и приятелите си в този свят. Исус знаеше и знае всички опасности, които ни грозят в този свят, знае и нашата склонност да се забъркваме в проблеми. В този свят ние живеем в несъвършена среда - ние живеем в него с надежди, мечти, болки и страдания. Свят, в който оцеляват само силните, а слабите са изтласквани и мачкани, свят, в който ние живеем и който обичаме и мразим. Исус дойде, за да ни насочи към Новия свят. Бог не се занимава с ремонти. Той не е дошъл, за да можем ние да се чувстваме по-добре, не е дошъл, за да ни създаде подходяща среда за живот, а да ни спаси. Исус не идва, за да осигури на нас, християните, удобен живот. Исус идва, за да ни спаси и да ни заведе в Новия свят. Докато стигнем там обаче, ние имаме път и време да живеем в този труден свят, на тази земя. Исус иска да знаем, че е до нас и не ни оставя, и да осъзнаем, че Той е единствената ни надежда. Никой и нищо друго. В този свят, който е пълен с хора, които ни дават фалшиви надежди, трябва да осъзнаем, че единствената ни надежда е в Спасителя - няма никой друг, който да може да се справи с този грешен свят. Исус ни казва: **"дерзайте, Аз победих света"** (Йоан 16:33). Жестокият свят, в който живеем, няма власт над нас - Исус Се моли и Се грижи за нас.

3. Целта, към която Исус се стреми. **"Исус вдигна очите Си към небето и каза: Отче, настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Синът Ти, както си Му дал власт над всяко създание да даде вечен живот на всички, които си Му дал. А това е вечен живот, да познаят Теб, единствения истинен Бог, и Исус Христос, Когото си изпратил. Аз те прославих на земята, като извърших делото, което Ти Ми даде да върша"** Целта на Исус е ясно формулирана - Той иска да даде вечен живот на всяко създание. За да е съвсем ясно, трябва да осъзнаем, че Исус Христос е получил власт над всяко създание. Обаче Той не желае да принуждава никого. Исус иска да се спаси всеки един човек по тази земя, но иска това да стане по наша собствена воля и

желание. Той иска да даде вечен живот на всеки и това е целта, към която Исус се стреми и иска да постигне. Божият Син няма план-минимум, Той си поставя цел-максимум. За Него е важно да се спаси всеки един човек и да има вечен живот. Как може да стане това? Отговорът е прост и ясен - като хората от тази земя познаят и разберат кой е Единственият Истинен Бог. Познаете ли Бога, ще бъдете спасени. Още пророк Исая го твърди (Исая 45:22): **"Към Мене погледнете и спасени бъдете, всички земни краища; защото Аз съм Бог - и няма друг."** Целта на Исус никога не е била друга - Той винаги е искал да спасява. Това е и до днес. Иска Неговите ученици да го знаят. Каква трябва да е нашата цел, ако тази на Бога е да спасява? Отговорът е много прост - да водим хората към Бога, за да се спасяват. Никога не забравяйте голямата цел на Бога - тя е да спасява. Не да се грижи за нас и да ни помага - Той го прави, както показва и текстът по-долу, но голямата му цел е да спасява, да спаси колкото се може повече хора. Това е нещо, което не бива да забравяме и да не преставаме да практикуваме. Ако не сте се спасили, погледнете към Бога за да ви спаси - Той иска вие да имате вечен живот. Ако сте спасени, не преставайте да следвате Бога във всеки миг от живота си. Спасението е да познаете Бога - да разберете, че има само един Бог един единствен, който може да спасява.

4. Исус се застъпва за нас. Има само един път до Бога и това много ясно трябва да се каже в този свят, в който сатана упорито се опитва да убеди обществото, а и някои от християнските църкви, че има много пътища, по които ние, хората, можем да стигнем до Бога и до спасението. Първото, което ние като християни трябва да запомним, е че няма друга вяра или ако искате я наречете религия, която да дава спасение. Всички останали или искат да наказват "спасяващите се" или да ги прераждат стотици и хиляди пъти, докато изплатят всичките си дългове. В християнството сам Бог слиза на земята в лицето на Своя единороден Син, за да плати дълга на всички хора. Никой друг не предлага това. Защото ние, хората, поради грешната си натура, никога няма да можем да изплатим греховете си и да покрием грешките си. Исус идва затова - да покрие греховете ни. Второто, което не бива да забравяме, е че Исус е единственият път към Бога; няма друг. Никъде не се казва - ами вижте, изберете този или онзи път, и ако искате може да се спасите чрез мен, ако пък не искате, има и други възможности. Исус ясно казва, че Той е единственият път: **"Аз съм пътят и истината и животът"**, **"Аз съм вратата"**. Исус е единственият път до Бога и ако не го използваме, няма да стигнем до Бога. Трето, което ясно личи в тази молива на Исус, е че Бог ни е поверил на Него: **"Те бяха Твои и Ти ги даде на Мен"** Бог ни е поверил в ръцете на Исус. Ние зависим изцяло от Него. Чрез Неговата жертва можем да се докоснем до Бога **"И те опазиха Твоето слово"** Вижте как Исус гледа на нас. Познавате учениците и знаете колко често те се проваляха и колко често се мъчиха да провалят и Исус, и въпреки това, Той твърди, че те са се справили. Ние може да се справим, само ако делата ни са погледнати през жертвата на Исус. Жертвата на Исус прави делата ни съвършени. Никаква друга причина няма, за да каже Исус, че учениците Му и ние сме опазили словото Му. Исус ни прави достойни. В тази молитва на Исус ясно личи застъпничеството Му за Неговите. Той се моли на Бога да се грижи за тях, защото чрез Неговата жертва ние, християните, ние, хората, които сме посветили живота си на Него, сме получили достъп до вечността. Исус казва още: **"Аз за тях се моля, не се моля за света, а за тези, които си Ми дал, защото са Твои."** Исус се моли за нас. Ние сме най-високият Му приоритет. За него няма нищо по-важно от нашето бъдеще. Той е добрият пастир. Той е Този, Който най-добре се грижи за овцете си. Никой и нищо не може да Го отклони от тази му задача. За Исус няма нищо по-важно от добруването на Неговите. Затова и Исус много често е представян като ходатай - като някой, който винаги и на всяко време е готов да се

застъпи за Своите Си. Исус е наш застъпник - с тази молитва - дори пред лицето на кръста и смъртта, Той се застъпва за учениците и последователи Си. Иска да ги опази докрай!

5. Бъдете свети. Ще завършим с един призив, който поради силното застъпничество на Исус остава малко скрит на пръв поглед. **"Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тези, които си Ми дал, защото са Твои. И всичко Мое е Твое, и Твоето - Мое, и Аз се прославям в тях. Не съм вече на света, а тези са на света; и Аз идвам при Теб, Отче свети; опази в името Си тези, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние едно."** Призивът е към Бога да ни пази, но и към нас да вървим по Божия път. Ние сме на Бога - какво предизвиква този факт в живота ви? Какво променя фактът, че сте Божии? Държите ли се по по-различен начин? Отличавате ли се от другите хора? Светлина ли сте на света? При много християни въобще не си личи, че са такива. Наричат се християни, но ежедневието им живот въобще не се различава от този на приятелите или познатите им. Погледнати от страни, са съвсем еднакви с другите хора. И това е странно. Бог ни призовава да бъдем свети и още нещо - в този текст ни призовава така да живеем, че Исус да се прослави в нас така, както Отец се е прославил в Исус. Исус Христос вървя до края и остана верен до края. Отиде до края и изпълни всичко, което Бог поиска от Него. Докъде сме готови да стигнем ние ? Често само до приказките. Ние обичаме да приказваме и когато намерим достатъчно публика, уверяваме хората колко важно е да си верен на Бога, колко важно е да си свят. Уверяваме всички колко много искаме да служим на Бога. Обаче ключовият въпрос за нас трябва да си остане: Докъде сме готови да стигнем за Бога? Готови ли сме да бъдем радикални за Него? И то не в приказките, а в делата. Защото, как ще повярва някой на думите и на благовестието ни, ако не живеем свят живот, ако не се стремим нашият живот да изобразява живота на Исус, ако не проповядваме вярата си с живота си? Никой няма да повярва на думите ни, ако не види в нас стремежа да живеем за Бога и с Бога. Както никой нямаше да повярва на Исус, ако беше обещал спасение, а не беше извървял пътя до Голгота. Ние трябва да прославим Исус така, както Исус прослави Отца, а това означава, че трябва да имаме стремеж към свят живот. Ние трябва да сме светлината на света, светило, поставено на хълм. Ние живеем в света, но трябва да се отличаваме от света - не по думите си, а по това как живеем живота и вярата си. Исус е направил всичко за нас, бъдете готови и вие да дадете всичко от вас. Ако не сте го направили досега, ако Исус е бил само някаква малка и незначителна част от живота ви, променете това. Исус трябва да е целта и смисълът на живота ви. Бъдете Му верни, както Той ви беше верен и ви е верен, бъдете свети, както Бог е свят, донесете на този свят поне малка част от Неговата святост.

Исус даде всичко за нас. Даже и в последния си час, Той се моли за нас и се застъпва за живота ни на този свят. Прави го и сега. Ние не бива да забравяме, че сме гости на този свят и не бива да се привързваме твърде много към него. Помнете, че Исус се стреми да спаси всички хора, и че това трябва да е и нашият стремеж, помнете, че Исус иска да Се прослави във вас и затова живеете свят живот. Нека това, че Бог живее във вас, да личи в ежедневието ви живот. Амин.